

Resolució 406/2019, de 5 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 196/2019

Administració reclamada: Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública. Direcció General de la Funció Pública

Informació reclamada: Adreces de correu electrònic del personal de la Generalitat.

Sentit de la Resolució: Finalització per desistiment

Resum: Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

Paraules clau: Generalitat. Sindicat. Mediació. Manca d'acord. Dades personals. Adreces electròniques del personal. Reclamació contra desestimació. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 d'abril de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 196/2019, presentada per un sindicat contra la Direcció General de la Funció Pública (DGFP) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 de febrer de 2019 el sindicat reclamant demana la informació següent a la DGFP: *"els correus electrònics de tot el personal de la Generalitat, tot distingint entre el personal funcionari i laboral i dins de cadascun d'aquests classificats per departaments i organismes, i en tot cas específicament del personal dependent del Departament d'Ensenyament, immers actualment en un procés d'eleccions sindicals en el que tenim la intenció de participar"*. Invoca la Resolució 331/2018, de 15 de novembre, de la Comissió.
3. El 20 de març de 2019 la DGFP respon l'anterior sol·licitud tot denegant la informació sol·licitada, amb l'argument que el dret a mitjans per fer difusió d'informació d'interès per al personal és reconegut per l'article 8.2.a de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical (LOLS) únicament a favor de les organitzacions sindicals més representatives i les que han obtingut

representació en els òrgans de representació, circumstàncies que no compliria el sindicat reclamant.

4. La Reclamació presentada el 3 d'abril de 2019 argumenta que la posició de la DGFP indicada a l'antecedent anterior no té cobertura en la Resolució de la GAIP 331/2018, ni en l'STC 281/2005, de 7 de novembre, en la que s'empararia; és més: considera que l'STC citada s'expressa en sentit contrari a la posició de la DGFP. Manifesta també que el retard de la resposta de la DGFP i la denegació dels correus electrònics han limitat la possibilitat del sindicat reclamant a presentar la seva candidatura a les eleccions recents, cosa que podria ser considerada discriminatòria en relació amb les organitzacions sindicals que sí que han pogut comptar amb les adreces electròniques del personal.
5. El 9 d'abril de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública (DPDAP) de la Generalitat de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 25 d'abril de 2019 la GAIP rep l'informe del DPDAP. Argumenta que les dades personals sol·licitades no tenen empara en la legislació sindical, al no tenir el sindicat reclamant representació al sí de l'Administració de la Generalitat, i en conseqüència l'accés sol·licitat vulneraria la legislació de protecció de dades personals. En un informe addicional de 22 de maig de 2019 el DPDAP també argumenta que la informació sol·licitada li permetria al sindicat reclamant d'accedir a una eina de comunicació amb tot el personal de l'Administració sense tenir-hi dret i amb efectes entorpidors de l'activitat administrativa.
7. El 5 de maig de 2019, després de constatar que l'accés sol·licitat havia estat denegat tot invocant la legislació de protecció de dades personals, la GAIP demana l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
8. El 29 de maig de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou que la legislació de protecció de dades personals no empara l'accés del sindicat reclamant a la informació sol·licitada.
9. El 26 de juny de 2019 té lloc a la seu de la GAIP la primera sessió de mediació, que acaba sense que s'assoleixi cap acord entre les parts sobre l'accés sol·licitat. En conseqüència, el sindicat reclamant demana que la seva sol·licitud sigui resolta mitjançant resolució del Ple de la GAIP.
10. L'1 de juliol de 2019 la GAIP rep una comunicació del sindicat reclamant amb la que desisteix formalment de la Reclamació i en demana l'arxivament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

L'antecedent 10 posa de manifest que la persona reclamant ha indicat explícitament la seva voluntat de desistir d'aquest procediment i, per tant i en aplicació de les consideracions fetes al paràgraf anterior, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de formular cap altra declaració.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de juliol de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 196/2019 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.